

HÚSVÉT

A feltámadás is az öt szóval kapcsolatban szemlélendő. Megújul a világgal, vétekkal, törvénnyel, hússal és magunkkal szemben elfoglalt álláspontunk.

Húsvét, tavasz levegője üt meg és átváltozik a hangulat vidám ünnepléssé.

A húsvét a vidám ünneplés alkalma. A régiek nem gyakran ettek húst, csak nagyon ünnepélyes alkalomkor vágtak állatot és ettek húst. Csak akkor értjük meg a húsvétot, ha a keresztyén nagypénteket megértettük. Mi itt az öröm a törvénnyel kapcsolatban? Nagypénteken Isten törvénye sújtotta Isten Fiát. Vétkeinkért megöletett, mivel magára vette. A mi bűnünk büntetését szenvedte el. A törvény megölte Krisztust jött a húsvét; a fenyegető törvény helyébe odalép az Atya.

A büntető Isten helyébe az Atya. Vagyis, amikor a törvény nélkül, a kegyelemben találkozunk Istennel, azt kiáltjuk: Abba Atyám! Ahol a legborzalmasabb volt a büntetés, ott élénk áll az Atya - aki megbocsátott. A vádoló törvény helyett húsvétban az Atyával találkozunk. Ujjongás, hála, öröm, diadal a keresztyén élet, mert ingyen Atyát kaptunk az ítélő bíró helyett.

A vétekről azt mondtuk, hogy a vétek által haltunk meg, ő lett a gyilkosunk. Ha meghaltunk általa, hogyan élhetünk még abban? Húsvéti hangulatra átfordítva így áll élénk: a vétek a Golgota keresztyén egészen másképp jelenik meg számunkra, mint a világban. A világban édes, csalogató, olyan - mint a kisminkelt asszony és mégis tudjuk, hogy a festék alatt, egy hulla, vagy hullának készülő valaki van. A vétek hazudik, mert nem boldogít, hanem a veszedelembé visz, megöl.

A Golgota keresztyén a vétket igazi mivoltában mutatta be, akkor amikor igazi büntetéssel sújtotta azt, aki felvette a vétket. Húsvétkor úgy jelenik meg a vétek, mint kiégett kráter, mint egy ház melyet elpusztított a tűz. A vétek, a maga kietlenségében áll előttünk. S ha megállunk a sír mellett, látszik, hogy ott - ahol, az ítélet pusztított, ott tört elő a halál. A megnyílt sírnál nincs többé okunk félni a vétektől, mert halott; kiégett a halálban, átváltozik számunkra az ítéletben.

Hogy élénk benne akkor, mikor ott minden kiégett. Mégsem félünk, mert a sírból élve jött ki az Úr és ahol a vétek pusztított az élő Jézussal találkozunk. A sír nem a halált juttatja eszünkbe, hanem a halálon való győzelmet. Nem gyászolunk, mert tudjuk, hogy az az út, ahol Isten haragja pusztított húsvéthoz ítélet, halál, háború, fenyegetések, gyilkosok rohama nem csüggesztő hanem felemelő hallelujára indító, mert a sírból jó elő a Feltámadott. Aki nem akar átmenni nagypénteken, húsvétot soha nem fogja megtapasztalni. Síron át a feltámadásba. Élet másképp nem található, ezért húsvét az öröm és diadal Ünnepe.

A hús el van tüntetve a magyar Bibliából.

Mi különbség van a test és a hús között? A test rendszer, melyben az anyagrészecskék helyet foglalnak, tehát a test szellemi dolog. Azt a szellemi berendezést jelenti, melyben az anyagrészecskék elrendeződnek. Az agyag szellemtől diktált elrendezőségét jelenti. Mi a hús?

Az a létező valóság, mely betölti a testet, amely felsorakozik a test rendjében.

A test tartalma. A kívánság pedig a testi élet tartalma, viszonylik a testi élethez, mint a hús a testhez. Amikor testi életünk, amely a lélek, Isten ellen fellázadt, akkor az emberi lélek, természetében hússá lett, vagyis a test kívánságainak lakhelyévé. Tehát magasabb, szellemi hivatásból alázuhant testi hivatásra.

A szellemi kapcsolatát elvesztő lélek a hús. A test szellemi, a hús lelki fogalom; nem más, mint a testtől, mint bálványtól vezetett s félrecsalt lélek. Ebben az értelemben fordul elő, majdnem mindig az Újtestamentumban. Az Ószövetségben nem mindig ezt jelenti; ott a csontok borítóját jelenti legtöbbször.

A hús tehát, az Isten ellen lázadó, a maga útján haladó embert jelenti.

Ezt meg kell feszíteni. Amikor a test kívánságai hívnak, ellenállók; ez nem az én utam, az én utam szellemi út. A test gyötrésével a testi kívánságokat nem enyhítjük, Minél jobban visszafojtja erőszakkal az ember jobban törnek elő. Ez így volt a régi szerzeteseknél, remetéknél is. Ott is megjelent előttük a Sátán, mint egy szép nő, pedig saját húsup kívánsága jelent meg és ezt nevezték Sátánnak. Csak a Golgota keresztyén török meg a hús hatalma. Csak akkor tudunk győzni a test kívánságán, ha a Golgotán elfoglaljuk helyünket Krisztussal együtt. Húsvétkor a megnyílt sír mellett, egy égi hatalommal találkozunk, mely a hús hatalmából kiszabadít. Nem a magunk erején szabadulunk meg, hanem az a szellem, akivel a megnyílt sírban találkozunk, az szabadít meg a hús hatalmából. Krisztusban meghalt a hús. Én ebben a világban magam számára semmit sem keresek. Már most úgy élek, mintha a feltámadás után élnék, a szellemi világban. Már most azt keresem, amit a feltámadásban, a feltámadás után kapok az új világban, ahol én igazi otthonom van. Ezt a húsvéti diadalt érzem Krisztus feltámadásával egyesülve. Az fájdalmas, mikor az ember elszakítja magát ettől a világtól, mert az embernek jól esik a testi világ élvezése, e fény, a pompa. Ha elkülönítem magamat, állon ütöm magam, olyan leszek a világban, mintha ájult volnék, úgy élem a házasságot, mintha nem volnék házas, élek e világban, mintha nem az volna az otthonom, és az átrendeződés fájdalmas dolog, de csak addig, míg az ember ezt az átcserélt életet meg nem szokta, és oda nem nőtt Krisztus feltámadásához, azáltal, hogy halálával egyesült. Amikor felismerem, hogy e világ számomra épp oly idegen, mint a Krisztus számára volt, akkor többé nem fájdalmas nekem az, hogy e világ számára halott vagyok. Fájdalmas az elválás, de csak addig, amíg átmegyek a halálon. Mert a halálba a test nem fáj többé, de az Istennel ki nem engesztelt lélek fáj. Odaát csak a lélek gyötrődik a test nem, akinek a lelke, megbékélt az Istennel, annak odaát kínja nincs. Ezt a húsvéti

hangulatot hozza ez az ünnep azóta, mióta Krisztussal együtt feltámadtunk. Mert azóta van megélt húsvétunk, és nem naptár szerinti. Egy új világ polgárai vagyunk, de ennek feltétele a nagypéntek. Hiába keressük a hús Jézust nem találjuk ott.

A hús-Jézus meghalt a szellem Jézust lehetett megtalálni. Húsvétot akkor értjük meg, ha a keresztfán keresztül szemléljük; vagyis én megfeszítettem a világnak.

A szenvedések, azok t.i. amelyeket Isten küld le reám, belevisznek abba, hogy képes vagyok állon ütni a húst és gyengíteni a hús hatalmát.

Az ember az ellenállást abbahagyja, és azt mondja; Vidd el Uram, nekem nem kell a paráznaság, a pénz, a jó étel, nekem a Veled való szellemi közösség kell. Miért tartsam azokat magamnál, mikor az nekem csak szenvedést okoz. De ha én gyötröm a testemet, azzal nem érem el ezt a célt. Én nekem nincs keresnivalóm a hús világában. Magamat viszem a keresztre. A mi utunk tele van álnoksággal, szivünk meg van rontva, csak csalás, álnokság, hazugság jön elő az emberi szívből. Ezért a magunk útja helyett, Isten útját kell választani és a magunk gondolatai helyett Isten gondolatait. Mikor kiengedjük a magunk gondolataihoz való ragaszkodást, akkor az én Krisztussal együtt megfeszítetett. Ha Krisztus nélkül tesszük ezt, belejutunk egy nagy semmibe, amit a Hinduk Nirvánának neveznek.

Ők ezt tartják üdvösségnek. Ez teljes sötétség, mely a kétségbeesés útja.

„Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel”, mondta Dante.

Ez a Nirvána felirata is. De ha keresztyén módon saját életünk helyébe Krisztus lép és saját gondolatunk helyébe Krisztus kerül, az Akit az Atya nekünk szánt, beköltözik a lelkünkbe, minden gazdagsággal, dicsőséggel telik meg a lélek és megnyílik egy új világ, melyet szem nem látott, fül nem hallott stb. Ez az ígélet, ez a remény a Krisztussal együtt való feltámadás következménye a húsvét ajándéka. Az ember elveszti magát, hogy Krisztust megnyerje. A húsvéti sírnál az ember megáll Isten ígéretei mellett, melyek Krisztussal együtt jönnek ki a sírból.

Lelke egén felkelnek Isten csodálatos csillagai és mutatják az utat Istenhez.

Az ember meghal önmagának, hogy maga helyett, Krisztust kapja meg.

A világ alatt az Újtestamentum nem az élvezetet érti, nem a testet érti, hanem az emberi rendszert, a társadalmi berendezést. Az emberi lelkek összefoglalását. Mindez - ami ehhez tartozik Kossuth díj, kiemelkedő állás, érdemrendek, címek, ez alkotja együtt a világot. Ez megfeszítetett nekem, mert ez hazug, hamis, helyébe egy új világ lép elém, egy megtört, megcsalt, kínlódó szenvedő, sóhajtozó, reménytelen világ, melyet Krisztus keresztje úgy mutat be, ahogy az tényleg van. Vak papok, akik az igazságot megfeszítették, vak katonák, gonosztevők, mindenki vak és senki nem látja az élet útját. Az élet útja pedig a halál. A húsvét nem más, mint a halál jelenlétének felismerése e világban, és a halál igazi képét a

Golgota keresztjén mutatta meg. Ott ismertem meg mi a vétek, hús, törvény, hogy ezek közül egy sem szabadít meg, csak a Megváltó, aki meghalt értem.

Ha azt mondom, ez az élet útja, akkor megnyílik a sír, kinyílik az élet a halál helyén és a halálon keresztül megismerem az életet, mely jön felém. Az élettel való találkozás a Feltámadott Jézussal való találkozás a húsvét. Boldog alkalom arra, hogy az ember az újjáteremtő Istennel jusson kapcsolatba. Az élet ünnepe, de csak nagypénteken keresztül érthetjük meg.

„Csia Lajos - feljavított kézírata.”